

O zlaté rybce

Bratři Ebenové

1. Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
a to je realita, a to je realita,
slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
a to je realita, a to je realita,
vidím, jak u Vltavy nákej chlap ryby chytá,
nejednou zlatá rybka se na udici zmítá,
a to je realita, a to je realita.

R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
je lepší vzhůru lítat, či jít po šípce,
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce?

2. Teď je tu situace velice zapeklitá,
a to je realita, a to je realita,
víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
a to je realita, a to je realita,
jenomže co je doma, jenom to se počítá,
tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá,
a to je realita, a to je realita.

R:

3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,
česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
a to je realita, a to je realita.

R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
je lepší vzhůru lítat, či jít po šípce,
kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
fik-, fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?